

CHÙM THƠ 286
CN 22 TN C
28-8-2016
PM. CAO HUY HOÀNG



Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca (Lc 14, 1. 7-14)

Khi ấy, nhằm một ngày Sabbat Chúa Giêsu vào nhà một thủ lãnh các người biệt phái để dùng bữa, và họ dò xét Người. Người nhận thấy cách những kẻ được mời, chọn chỗ nhất, nên nói với họ dụ ngôn này rằng:

"Khi có ai mời người dự tiệc cưới, người đừng ngồi vào chỗ nhất, kéo có người trọng hơn người cũng được mời dự tiệc với người, và chủ tiệc đã mời người và người ấy, đến nói với người rằng: 'Xin ông nhường chỗ cho người này'. Bấy giờ người sẽ phải xấu hổ đi ngồi vào chỗ rốt hết. Nhưng khi người được mời, hãy đi ngồi vào chỗ rốt hết, để khi người mời người đến, nói với người rằng: 'Hỡi bạn, xin mời bạn lên trên'. Bấy giờ người sẽ được danh dự trước mặt những người dự tiệc. Vì hễ ai nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên".

Rồi Người lại nói với kẻ đã mời Người rằng: "Khi ông dọn bữa ăn trưa hay tối, thì đừng mời bạn bè, anh em, bà con hay láng giềng giàu có, kéo đến lượt họ cũng mời ông, và như thế ông đã được trả lễ rồi. Nhưng khi làm tiệc, hãy mời những người nghèo khó tàn tật, què quặt, và đui mù; ông sẽ có phúc, bởi họ không có gì trả lễ. Vì ông sẽ được trả lễ khi những người công chính sống lại".

Đó là lời Chúa.

HỒ GIANG A



NHÌN MÌNH

Cho con cúi xuống nhìn mình
Là ai trong cõi phù sinh trần đời
Chỉ là hạt bụi nhỏ thôi
Mà ham bay tới cao vời vợi xa

Mỗi ngày là một hôm qua
Thời gian theo nhịp phù hoa nhanh dần
Bay xa rồi lại về gần
Người đi cũng vội dừng chân giang hồ

Cho con xót phận vong nô
Rời ra cũng một nấm mồ tàn hoang
Tham chi quyền quý cao sang
Mà quên cơ khổ, nghèo nàn quanh con

Chi bằng tình sắt nghĩa son
Cùng người chung phận mỗi mòn khát khao
Một nơi vĩnh cửu trên cao
Đều nhau tới bến muôn sau an bình

Cho con cúi xuống nhìn mình
Xin là hạt bụi trung trinh khiêm nhường
Đời này còn được yêu thương
Đời sau Chúa thưởng Thiên Đường muôn thu

ả giang hồ

ĐỪNG XIN



Đừng xin một chỗ cao vời
Nếu không là chỗ treo người đóng đinh

Đừng xin vạn tiếng tôn vinh
Nếu không tự hủy hiến mình chuộc dân

Đừng xin nhất thể nhì thân
Nếu không uống chén vô ngần đắng cay

Đừng xin danh vọng trời mây
Nếu không mở trắng bàn tay cho đời

Đừng xin một chỗ Nước Trời
Nếu không cảm cảnh xót người đau thương

Đừng xin nhan sắc hoa hương
Nếu không lòng mến bình thường cho đi

Đừng xin phép lạ huyền vi
Nếu không trao tặng chút gì cho nhau

Đừng xin người nhắc lên cao
Nếu không thành khăn cúi đầu khiêm cung

Chúa ơi! Nguyện Chúa xót thương
Trí lòng con mãi vấn vương mùi đời
Giữ mình trên chỗ cao vời
Mà không chấp nhận cùng Người đóng đinh
Xin thứ tha, bao tội tình
Xin ơn khiêm hạ, hiến mình chuộc dân...

ả giang hồ

HƯƠNG NAM

NÂNG MÌNH LÊN...

“Ai tự nâng mình lên
sẽ bị Người hạ xuống.
Ai tự hạ mình xuống
sẽ được Người nâng lên”

Chúa biết con, thân phận yếu hèn
Đã lấm phen hồng tiêu tan vong mạng
Có nghĩa gì đâu trên cõi đời bi tráng
Mà lòng con tưởng vô hạn vô biên

Cả cuộc đời chỉ một nỗi niềm riêng
Lo ngay ngáy chức quyền trên thiên hạ
Con không thể làm tôi đòi vất vả
Cũng không màng ai đày đọa điêu linh

Thời gian trôi theo gió cuốn vô tình
Không chờ đợi xong công trình lâu tháp
Có ngờ đâu chỉ một mùa bão táp
Mộng đời con ngã rạp dưới chân đời

Có lẽ nào con thất bại Chúa ơi!
Tạ ơn Chúa ban một thời quý xuống
Cho con nghe cõi lòng mình mòn ruỗng
Chẳng còn chi ngoài vất vưởng, lang thang

Nâng mình lên cho tử hủ bẻ bàng
Khi quý xuống giữa muôn ngàn nhục nhã
Xin khiêm cung nhận mình là hèn hạ
Có trong tay, tất cả là hồng ân

Xin từ thôi thói kiêu ngạo bất cần
Để tín thác toàn thân trong tay Chúa
Có hôm nay và còn mai sau nữa
Trong Nước Người, Nước của kẻ khiêm cung

Hương Nam

CON LÀ ĐỨA TRẺ SINH NON

1 Cor 15, 8-10

⁽⁸⁾ Sau hết, Người cũng đã hiện ra với tôi, là kẻ chẳng khác nào một đứa trẻ sinh non.

⁽⁹⁾ Thật vậy, tôi là người hèn mọn nhất trong số các Tông Đồ, tôi không đáng được gọi là Tông Đồ, vì đã ngược đãi Hội Thánh của Thiên Chúa. ⁽¹⁰⁾ Nhưng tôi có là gì, cũng là nhờ ơn Thiên Chúa, và ơn Người ban cho tôi đã không vô hiệu; trái lại, tôi đã làm việc nhiều hơn tất cả những vị khác, nhưng không phải tôi, mà là ơn Thiên Chúa cùng với tôi.

“Con là đứa trẻ sinh non”

Nhờ hồng ân Chúa mới còn tới nay

Những gì con nắm trong tay
Thảy đều do Chúa tỏ bày yêu thương

Xin cho con sống khiêm nhường
Như hoa thấm sắc lựng hương thiên đình

Có mình không bởi tự mình
Nhưng là do bởi ân tình Chúa ban

Xin cho con mãi hân hoan
Phận hèn bé mọn giữa ngàn lớn lao

Chỉ còn một nỗi khát khao
Được nên bạn hữu Người trao hiến đời

Dẫu là tan tác toi bời
Xin ơn khiêm hạ rạng ngời lòng con

Con là đứa trẻ sinh non
Nhờ hồng ân Chúa mới còn tới nay

Đức Tin, Đức Mến Yêu Ngài
Đức Trông Cây vững, cũng tay Chúa làm

Con xin từ thói tham lam:
Giành phần của Chúa làm phần của con

Cho con trung tín sắt son
Học bài hiền hậu khiêm nhường quý thay

Hương Nam

BA CHUÔNG



KHIÊM NHƯỜNG

Bởi con chưa đủ khiêm nhường
Nên còn con mắt khinh thường tha nhân
Lòng hoài trống vắng từ tâm
Bàn tay tê bại ngại ngần xòe ra

Kiêu căng vốn quý vốn ma
Dạy con ảo tưởng mình là đại nhân
Chê bai, sỉ nhục, bất cần
Cả và thiên hạ cũng ngần phàm phu

Bởi con thích những tiếng ru
Thèm lời nịnh nọt, thèm ngồi nơi cao
Nên lòng con mãi lao đao
Ghét ghen, thù hận người nào hơn con

Bao giờ con được vương tròn
Ước mơ vĩ đại thành toàn công danh?
Chỉ trong khiêm tốn chân thành
Mới hay thấu hiểu ngọn ngành đời hoa

Xin ơn khiêm tốn thật thà
Nhận mình là kẻ nhận quà trời cao
Lòng thanh trí tịnh anh hào
Thương người con muốn hiến trao cuộc đời

Ba Chuông